

Publicerad 2011-07-17 19:50 av Mona Drugge

Vilans Ros

Dagen såg allena vilans ros på dig

Sömnens vaggande änglaöga blickar handen lugn o ljuv

Lägger kärleksfammen,

Drömmars ro fylld av mild ömhet

Ville stanna,

Ej vakna mer

Kvällen lamslår oro o rädsla

Känslor o tankars tomhet

River tärande tung smärta

Skymningen mot natten

Bakom ontets mörka hölje,

Svävar stegen vankandes inlåst

Av o an bränner sorgens pressade hjärttårar,

Likt eldpiskans glödheta kol

Spårens avtryck mot morgonen i väntan på en öppning,

Bedjande i själen om en ny ros o utsträckt hand

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mona Drugge med Poeter.se id #36730 innehar upphovsrätten